

ΜΕΤΑ ΜΕΤΩΠΟ
ΤΑΞΙΚΗΣ
ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ

9

**Νοέμβριος
2019**

Έκδοση της Γραμματείας του Μετώπου Ταξικής Ανατροπής (ΜΕΤΑ) Υγειονομικών

ΑΙΧΜΕΣ

Είμαστε όλοι συμβασιούχοι!

**Είμαστε όλοι συμβασιούχοι
γιατί:**

- Είναι το πιο ευάλωτο προσωπικό που δουλεύει καθημερινά δίπλα μας

- Με το θεσμό του συμβασιούχου αμφισβητείται η μόνιμη και σταθερή εργασία καθώς και η μονιμότητα στο δημόσιο

- Οι συμβάσεις είναι το όχημα για να περάσουν κομμάτια των υπηρεσιών υγείας πρόνοιας σε ιδιώτες αφού σε τομείς που καλύπτονται από συμβασιούχους μπαίνουν υπό αμφισβήτηση οι υπάρχουσες οργανικές θέσεις.

- Λόγω της αγωνίας να διατηρήσουν τη θέση εργασίας είναι ευάλωτοι σε πιέσεις από την διοικητική ιεραρχία και την πολιτική εξουσία με αποτέλεσμα να περνάει πιο εύκολα η καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων.

- Εξαιτίας της ανασφάλειας που τους διακατέχει πνέζονται να κάνουν εργασίες πέρα από τα καθήκοντά τους οπότε γρήγορα αυτό επεκτείνεται και στο μόνιμο προσωπικό.

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε και άλλους λόγους αλλά σταματάμε εδώ λέγοντας:

Είμαστε δίπλα τους γιατί είμαστε εργαζόμενοι που μας ενώνουν τα κοινά ταξικά μας συμφέροντα.

Το δικαίωμα στη δουλειά, σε αξιοπρεπείς αμοιβές, σε ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς αλλά και η αντίθεση στην εκμετάλλευση και την αδικία που παράγει το σημερινό σύστημα.

Με αγώνα διαρκείας μπορούμε να νικήσουμε

Ως εργαζόμενοι στο ΕΣΥ βιώνουμε καθημερινά τα συσσωρευμένα προβλήματα που συνδέονται με το την κατάσταση του συστήματος υγείας και ταυτόχρονα βλέπουμε το εισόδημά μας και τα εργασιακά μας δικαιώματα συνεχώς να επιδεινώνονται.

Οι αποσπασματικές κινητοποιήσεις που στις περισσότερες περιπτώσεις είναι αμυντικές και «πάσχουν» από οργάνωση και συνέχεια φαίνεται ότι δεν είναι αποτελεσματικές για να αλλάξουν ριζικά την κατάσταση.

Αυτό που αντιλαμβάνονται οι εργαζόμενοι στην υγεία είναι ότι απέναντί τους δεν έχουν απλώς τις κυβερνήσεις και τις πολιτικές λιτότητας που έχουν ως βασικό στόχο το χτύπημα των δικαιωμάτων του κόσμου της εργασίας αλλά και ένα σκληρό κατεστημένο που το συναποτελούν μεγαλοδιεθνείς, υπηρεσιακά στελέχη αλλά και ένα μεγάλο τμήμα του εργοδοτικού κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Παίρνοντας υπόψη αυτούς τους παράγοντες οι υγειονομικοί πέρα από τις δράσεις και τις κινητοποιήσεις για τα καθημερινά προβλήματα είναι ανάγκη να κινηθούν οργανωμένα σε κοινό μέτωπο μέσα από έναν αγώνα διάρκειας για να κάμψουν όχι μόνο την σημερινή αδράνεια αλλά και ένα ολόκληρο σύστημα που έχουν απέναντί τους.

Ο αγώνας αυτό προφανώς δεν θα είναι εύκολος και χρειάζεται χρόνο επιμονή για να οργανωθεί.

Απαιτεί καθαρούς στόχους που συνδέονται με αιτήματα που τίθενται συνεχώς στο τραπέζι αλλά παραμένουν απλώς συνθήματα όπως οι αυξήσεις στους μισθούς, τα Βαρέα - Ανθυγιεινά, η πλήρης στελέχωση των μονάδων υγείας με μόνιμο προσωπικό, η μονιμοποίηση των συμβασιούχων.

Η εμπειρία έχει δείξει ότι μέσα από έναν τέτοιο αγώνα που θα έχει διάρκεια και πολυμορφία μπορούμε να διαμορφώσουμε τους όρους για ένα νικηφόρο αποτέλεσμα.

www.ygeionomikoι.gr

**η μαχητική φωνή στο διαδίκτυο
των εργαζομένων σε υγεία και πρόνοια**

Μπορεί στο παρελθόν να έγινε σλόγκαν η φράση από ταινία «μάνα δεν μου κολλάν τα ένσημα» φαίνεται όμως ότι ακόμα και σήμερα αυτό το σλόγκαν παραμένει επίκαιρο.

Είναι κοινός τόπος ότι εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα είναι ανασφάλιστοι. Φαίνεται μάλιστα ότι τις παρανομίες του ιδιωτικού τομέα ζήλεψαν και υπηρεσίες στο χώρο των δημόσιων Νοσοκομείων, ίσως και σε άλλους χώρους του Δημοσίου, αφού σε αρκετά από αυτά παράνομα δεν κολλούν Βαρέα ένσημα στο προσωπικό που οι κλάδοι τους είναι στη λίστα των ΒΑΕ.

Όπως είναι γνωστό, με το νόμο 3865/10, όσοι μόνιμοι υπάλληλοι διορίστηκαν για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1/1/ 2011, ασφαλίζονται για την κύρια σύνταξη υποχρεωτικά στο ΙΚΑ ενώ όσοι έχουν εργαστεί με κάποια σύμβαση στο δημόσιο πριν το 2011, έχουν δικαίωμα επιλογής ασφαλιστικού φορέα.

Συγκεκριμένα η σχετική εγκύκλιος του υπ. Εργασίας «Αριθ. πρωτ.: Φ80000/16606/470 /10.10.2011 Ασφαλιστικό καθεστώς προσλαμβανομένων για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1.1.2011, άρθρο 2 του ν.3865/2010 (152 Α')» αναφέρει:

« 1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του ανωτέρω νόμου (3865/10) ορίζεται ότι οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των Ν.Π.Δ.Δ. και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, καθώς και οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστι-

κών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που προσλαμβάνονται για πρώτη φορά από 1.1.2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον Κλάδο Κύριας Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑ.

Η κατά τα ανωτέρω υποχρεωτική υπαγωγή στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αφορά τους προσλαμβανόμενους για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1.1.2011 και μετά οι οποίοι δεν έχουν καμία προϋπηρεσία με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο πριν την 1.1.2011.»

Στην ίδια εγκύκλιο τονίζεται ότι:

«Για την ασφάλιση των απασχολούμενων σε εργασίες και ειδικότητες που καλύπτονται από τον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, καταβάλλεται επιπλέον και η προβλεπόμενη ειδική εισφορά, όπως επίσης και η πρόσθετη ειδική εισφορά που προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία για τις ειδικές κατηγορίες ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.»

Ενώ οι διατάξεις του νόμου 3865/2010 είναι ξεκάθαρες, στα περισσότερα νοσοκομεία της χώρας οι σχετικές διατάξεις δεν εφαρμόζονται παρά το γεγονός ότι μεγάλες κατηγορίες προσωπικού έχουν ασφαλιστεί μετά την 1/1/2011 και οι ειδικότητες τους περιλαμβάνονται στη λίστα των Βαρέων και ανθυγιεινών (Νοσηλευτές, εργάτες, τεχνολόγοι κλπ).

Αυτό θα έχει ως συνέπεια οι εργαζόμενοι αυτοί στο μέλλον να μην μπορούν να πάρουν σύνταξη στα 62 έτη ως εργαζόμενοι στα ΒΑ-

Ε αλλά να οδηγηθούν στη σύνταξη στα 67 έτη.

Μιλάμε δηλαδή για μια σκαστή παρανομία αφού η ασφάλιση στο αντίστοιχο πακέτο κάλυψης είναι υποχρεωτική, την οποία «κουκουλώνουν» τόσο οι πολιτικές ηγεσίες των υπ. Εργασίας και Υγείας και ο ΕΦΚΑ αλλά και η πλειοψηφία της ΠΟΕΔΗΝ, ενώ αποτελεί και υπηρεσιακή παρατυπία από τις διευθύνσεις προσωπικού των φορέων που δεν εφαρμόζεται η σχετική διάταξη του νόμου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το θέμα έχει τεθεί από το ΜΕΤΑ Υγειονομικών σε συναντήσεις τόσο με την πολιτική ηγεσία του Υπ. Υγείας όσο και στο Υπ. Εργασίας χωρίς όμως μέχρι σήμερα να υπάρχει καμία αντίδραση.

Το πιο προκλητικό είναι ότι η πλειοψηφία της ΠΟΕΔΗΝ ενώ γνωρίζει ότι εργαζόμενοι όπως νοσηλευτές αλλά και άλλες κατηγορίες που εργάζονται σε ειδικότητες που είναι στη λίστα των ΒΑΕ κινδυνεύουν να συνταξιοδοτηθούν χρόνια αργότερα, όχι μόνο σιωπά αλλά δηλώνει σε συναντήσεις που έχουν γίνει ότι δεν διεκδικεί την εφαρμογή του σχετικού νόμου γιατί οι εργαζόμενοι θα πληρώσουν επιπλέον επασφάλιστρο. Φαίνεται ότι η πλειοψηφία της ΠΟΕΔΗΝ θεωρεί ότι εργαζόμενοι που παρέχουν υπηρεσίες κάτω από δύσκολες συνθήκες μπορούν να εργάζονται μέχρι τα 67 έτη και δεν έχουν το δικαίωμα να φύγουν έστω και στα 62 έτη, όριο ηλικίας που ανέβηκε από τα 58 με τις μνημονιακές ρυθμίσεις.

Σε κάθε περίπτωση η εφαρμογή ακόμα και αυτής της κουτσουρεμένης ρύθμισης δεν μπορεί με διάφορα προσχήματα να καταπατείται.

Το υπ. Εργασίας και ο ΕΦΚΑ πρέπει τώρα να προχωρήσουν στην εφαρμογή της χωρίς καμία επιπλέον επιβάρυνση για τα χρόνια που πέρασαν για τους εργαζόμενους αφού με ευθύνη των υπηρεσιών δεν εφαρμόστηκε.

Ταυτόχρονα παραμένει το αίτημα που έχει θέσει το ταξικό υγειονομικό κίνημα για την επέκταση των Βαρέων και Ανθυγιεινών και στους εργαζόμενους που έχουν ασφαλιστεί πριν το 2011 καθώς και η μείωση του ορίου συνταξιοδότησης που σήμερα είναι στα 62 έτη.

Τα εργαστήρια πρώτα στο μάτι του κυκλώνα

Την ανάθεση σε ιδιώτες των εργαστηριακών εξετάσεων νοσοκομείων εξαγγέλει σε μια σειρά συνεντεύξεις του ο υπουργός υγείας κ. Κικίλιας.

Με αφορμή τις καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην διενέργεια διαφόρων εξετάσεων, φέρνοντας ως παράδειγμα τις μαγνητικές στο Αττικό, ο κ. Κικίλιας δηλώνει ότι “θα τα δώσει σε Outsourcing” προκειμένου να μην περιμένουν οι ασθενείς για 3 μήνες αλλά αυτές να πραγματοποιούνται μέσα σε 15 μέρες.

Ο κ. Κικίλιας πέρα από τις επικοινωνιακές κορώνες που εκτοξεύει δεν κρύβει και τις πραγματικές προθέσεις της Κυβέρνησης να δώσει πρώτα από όλα μεγάλα τμήματα του εργαστηριακού τομέα σε ιδιώτες.

Αυτός είναι και ο λόγος που δεν κάνει καμιά αναφορά στην ανάγκη δημόσιων επενδύσεων για την αντικατάσταση του πεπαλαιωμένου εξοπλισμού των εργαστηρίων που παρουσιάζουν προβλήματα. Επιπλέον δεν προχωρά σε οποιαδήποτε προκήρυξη για την στελέχωση αυτών των τμημάτων προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι καθυστερήσεις που παρατηρούνται.

Όλα αυτά γίνονται μιας και μοναδικός στόχος της Κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας του υπ. Υγείας είναι η περαιτέρω διείσδυση των μεγάλων πολυεθνικών στον εργαστηριακό τομέα με στόχο την αύξηση της κερδοφορίας τους.

Στη συνέχεια όλων αυτών ήρθαν και οι προτάσεις του ΠΙΣ που έγιναν σε συνεννόηση με την ηγεσία του Υπ. Υγείας που με το σλόγκαν «δημόσιο δεν σημαίνει και κρατικό» δείχνουν ότι οι ιδιωτικοποιήσεις δεν θα περιοριστούν μόνο στα εργαστήρια αλλά θα επεκταθούν και σε άλλες υπηρεσίες

Όλα αυτά για την πλειοψηφία της ΠΟΕΔΗΝ αποτελούν φιλά γράμματα αφού προτεραιότητά της είναι η παροχή στήριξης στην Κυβέρνηση και τις μνημονιακές πολιτικές που εκφωνούν οι πολιτικές δυνάμεις που τη στηρίζουν και φροντίζουν για την αναπαραγωγή της.

Τους "καλούς" εργολάβους αναζητά το υπ. Υγείας

Με πρόσχημα το δημοσιονομικό κόστος αλλά και τους χρονικούς περιορισμούς που υφίστανται από τις νομοθετικές παρεμβάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπ. Υγείας δρομολογεί την διαδικασία επανόδου όσων εργολάβων στις μονάδες υγείας είχαν απομακρυνθεί με την υπογραφή των ατομικών συμβάσεων εργασίας.

Στην κατεύθυνση αυτή η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί ως «όπλο»:

1.την εγκύκλιο Κοντοζαμάνη που θέτει ως προϋπόθεση την κατάρτιση μελέτης η οποία πρέπει να αποδεικνύει ότι οι ατομικές συμβάσεις είναι φθηνότερες από τους εργολάβους θέτοντας μάλιστα ως χρονικό όριο τον ένα χρόνο για τη διάρκεια των συμβάσεων.

2.Την νομοθετική ρύθμιση της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ που θέτει ως όριο για την υπογραφή των συμβάσεων τις 31-12-19.

Σε αυτά πρέπει να προστεθούν οι δυσκολίες που θέτουν διοικήσεις που είχαν οριστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση και φαίνεται ότι σήμερα δεν έχουν κανένα πρόβλημα να ακολουθήσουν τις επιλογές της σημερινής πολιτικής του υπ. Υγείας.

Το META Υγειονομικών θεωρεί ότι η πάλη για την αποτροπή των απολύσεων και την μονιμοποίηση των συμβασιούχων πρέπει να συνοδεύεται και με τον αγώνα για την οριστική εκδίωξη των εργολάβων από τους χώρους της υγείας, την επάνοδο των υποστηρικτικών υπηρεσιών στο δημόσιο και την επανασύσταση των οργανικών θέσεων σε αυτές τις υπηρεσίες.

ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟ! ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΜΟΝΙΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καμιά νέα προκήρυξη το 2019 ενώ δύο φεύγουν και ένας έρχεται

Αν κάποιος πίστευε τις θριαμβολογίες των υπουργών του ΣΥΡΙΖΑ για τις προσλήψεις στο χώρο της υγείας θα πίστευε ότι συνετελέσθη μια κοσμογονία. Τη σκυτάλη σε αυτή την εικονική πραγματικότητα πήρε σήμερα η κυβέρνηση της ΝΔ με τον κ. Κικίλια να εξαγγέλλει ανέξοδα χιλιάδες προσλήψεις χωρίς όμως να έχει προκηρύξει έστω και μια θέση. Δυστυχώς και για τους δύο, έρχονται τα πρόσφατα στοιχεία της απογραφής να διαψεύσουν τους ισχυρισμούς τους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της απογραφής από τον Ιανουάριο του 2019 ως τον Αύγουστο από την υγεία συνταξιοδοτήθηκαν 1461 μόνιμοι υπάλληλοι και προσλήφθηκαν μόλις 756 από παλιές προκηρύξεις.

Μιλάμε δηλαδή για μία πρόσληψη για κάθε δύο αποχωρήσεις και ας «κοκορεύονταν» τόσο ο κ. Πολάκης και Ξανθός όσο και ο κ. Κικίλιας σήμερα για ενίσχυση του τομέα της υγείας με προσωπικό.

Τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα αφού μέχρι το τέλος του χρόνου δεν αναμένονται νέες προσλήψεις από προκηρύξεις που εκρεμούν αφού ακόμα και οι θέσεις των Γιατρών που εκκρεμούν λιμνάζουν στα συρτάρια άλλοτε με πρόσχημα την επανεξέταση των πινάκων και άλλοτε χωρίς καμία δικαιολογία.

Είναι χαρακτηριστικό ότι τελειώνει ο χρόνος και δεν έχουμε ούτε μια προκήρυξη για μόνιμο προσωπικό στα Νοσοκομεία. Αυτό δεν εμποδίζει βεβαίως τον κ. Κικίλια να τις ανακοινώνει κάθε φορά που φιλοξενείται στα συστημικά μέσα ενημέρωσης. Την ίδια προκλητική στάση ακολουθεί και το κόμμα τις αξιωματικής αντιπολίτευσης που ξέχασε να τις προκηρύξει και κρύβεται πίσω από την προκήρυξη των εκλογών.

Αυτό οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε νέα συρρίκνωση του μόνιμου προσωπικού στις μονάδες υγείας αφού στο διάστημα Σεπτεμβρίου – Δεκεμβρίου θα υπάρξουν αρκετές αποχωρήσεις με αποτέλεσμα αυτές να ξεπεράσουν τις 2000 για το 2019.

Οι αριθμοί είναι δυστυχώς αμείλικτοι και όσοι προσπαθούν να εμφανίσουν μια ωραιολογική εικόνα ίσως θα πρέπει να το ξανασκεφτούν μιας και τουλάχιστον οι εργαζόμενοι στο ΕΣΥ τους έχουμε πάρει όλους χαμπάρι.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 του ΠΔ 88/1999, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την υποπαράγραφο ΙΑ.14 εδάφιο 2 άρθρου πρώτου Ν.4093/2012 «Για κάθε περίοδο είκοσι τεσσάρων (24) ωρών, η ελάχιστη ανάπαυση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από έντεκα (11) συνεχείς ώρες».

Επίσης στο ΠΔ 76/ 2005, άρθρο 3, 2° εδάφιο προβλέπεται:

«Όπου προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις η Κυριακή, ως ημέρα εβδομαδιαίας ανάπαυσης, αυτή αρχίζει την 00:01 ώρα και λήγει την 24:00 ώρα. Για τους εργαζόμενους σε δραστηριότητες που λειτουργούν ολόκληρο το εικοσιτετράωρο με σύστημα διαδοχικών ομάδων εργασίας, η Κυριακή, μπορεί να αρχίζει την 06:00 ώρα ή την 07:00 ώρα και να λήγει την αντίστοιχη ώρα της Δευτέρας.

Γιατί είναι παράνομο το Πρωί και Νύκτα;

Οι ρυθμίσεις των αμέσως προηγούμενων δύο εδαφίων ισχύουν αναλόγως και σε όσες περιπτώσεις, ως ημέρα εβδομαδιαίας ανάπαυσης προβλέπεται από την οικεία νομοθεσία άλλη ημέρα εκτός της Κυριακής».

Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι ανάμεσα σε δύο βάρδιες που πραγματοποιούνται μέσα στην ίδια περίοδο, (δηλαδή για τις υπηρεσίες που λειτουργούν όλο το 24ωρο από τις 6 το πρωί έως τις 6 της επομένης) πρέπει να μεσολαβούν **11 ώρες ανάπαυσης**. Αυτό σημαίνει ότι **το πρωί και νύκτα που ανάμεσα στις δύο βάρδιες μεσολαβούν μόνο 8 ώρες ανάπαυσης ανάμεσα στις δύο βάρδιες είναι παράνομο**.

Η παραβίαση αυτών των διατάξεων εγκυμονεί σοβαρούς κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων αλλά και για την ασφαλή παροχή υπηρεσιών στους ασθενείς. Δυστυχώς αυτά τα παράνομα ωράρια δηλαδή το πρωί και νύκτα εφαρμόζονται κατά κόρον στα Νοσοκομεία, κυρίως στη νοσηλευτική υπηρεσία.

Κανένα διευθυντικό στέλεχος και με οποιοδήποτε πρόσχημα δεν μπορεί να υποχρεώσει εργαζόμενους να ακολουθήσουν αυτά τα ωράρια. Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την αλλαγή τους, επισημαίνοντας ότι αυτό είναι παράνομο. Αν διευθυντικά στελέχη επιμένουν στην εφαρμογή τους τότε πρέπει να καταγγέλλουν αυτές τις παρανομίες στα τοπικά Σωματεία και να απαιτήσουν από αυτά να παρέμβουν για να μπει τέλος σε αυτή την παρανομία.

Στην περίπτωση που και τοπικά σωματεία αδρανούν, οι παρανομίες αυτές πρέπει να καταγγέλλονται στην Ομοσπονδία (ΠΟΕΔΗΝ) και να ζητείται από αυτήν η δική της παρέμβαση.